

være alvorlig ment fra vor Side. Jeg kan forſikre den højtærede Miniſter om, at vi ſpøge ikke med den Slags Ting, det er alvorlig ment fra vor Side, og der er ikke noget, vi hellere kunde ønske, end at ſaa den Konto ſtrøget, fordi de 1,200,000 Kr. kunde ſaa en udmærket Anvendelse til andre Ting her i vort Land. Saa udtalte Miniſteren, at hvis dette Forſlag blev vedtaget, vilde det have til Følge, at mange Arbejdere bleve ſmidte paa Gaden. Det har ſlet ikke været min Henſigt ved at ſtille mit Forſlag at gøre diſſe Arbejdere brødløſe. Jeg ſkal derfor tillade mig at erindre om, at jeg i Fjor var med til at ſtille Forſlag om en Bevilling af 2,300,000 Kr. til Bygning af Ekſportſtibe, og jeg er villig til atter at være Medforſlagsſtiller eller at ſtille Forſlag om en ſaadan Bevilling. Hvis Miniſteren vil gaa ind derpaa, have vi der et baade gavnligt og nyttigt Arbejde, og ſaa er der altsaa ikke Tale om at gøre diſſe Folk arbejdsløſe eller ſmide dem paa Gaden. For øvrigt kunde jeg, da den højtærede Miniſter viſer ſaa ſtor Interesſe for Arbejderne derude, have Øhft til at hørge ham, hvorfor han ſaa ikke lader f. Eks. ſaadanne Arbejdere, ſom vedrøre Lodsværnenet, udføre paa Værftet... (Marineminiſteren [Kavn]: Det gøre vi ogsaa). Ja, f. Eks. Dampbaaden nede i Helsingør er, ſaa vidt jeg ved, bygget i Sverige. Jeg synes, at det er ubehøvet at tage ſaadant Arbejde fra Udlandet, naar man vil viſe Interesſe for Arbejderne herhjemme.

Marineminiſteren (Kavn): Med Henſyn til det ſidſte Spørgſmaal erindrer jeg nu, hvorledes det forholder ſig. Den første lille Dampet, ſom blev anſtaffet til Helsingør, blev ganſke rigtig beſtillt i Sverige; vi havde nemlig meget ſaa Penge dertil og tog den fra Sverige, fordi Værftet i Helsingør ikke var ſaa godt inde i at bygge diſſe ſmaa Dampere, og vi derfor maatte have givet betydelig mere der for en ſaadan Dampet. Man kommer jo altid i et ſaadant Tilfælde i en vis Banſtelighed, naar der er Forſkel paa det udenlandske Tilbud og det indenlandske. Derimod er den ſidſte Dampet, ſom i Fjor blev bevilget til Kjøbenhavn, bygget paa Værftet.

Norden: Jeg vil gerne tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til den Diſkuſtion, ſom er ført angaaende Marinens Hoſpital. Den højtærede Marineminifter udtalte, at før han vidſte, hvor Nyboder kom til at ligge, kunde han ikke ſaa godt bygge et Hoſpital, men jeg er bange for, at hvis

vi ſkulle vente efter at ſaa Nyboder flyttet og ſaa en Plads, hvor det ny Nyboder ſkal ligge, komme vi til at vente længe paa dette Hoſpital. Jeg synes, der er noget mærkeligt i Miniſterens Stilling til denne Sag. Som bekendt henſtillede det Udvalg, der i Fjor havde med Søværnsloven at gøre, til den højtærede Marineminifter, at han ſkulde lade foretage en Underſøgelse og eventuelt for de Midler, ſom ere til Stede, lade opføre et Hoſpital. Nu er det jo almindeligviſ ikke ſaa her i Tinget, at et Udvalg opfordrer den højtærede Marineminifter til at udføre, om man ſaa vil kalde det, en Slags Militærforanſtaltning. Ganſke viſt er et Hoſpital egentlig ikke en militær Foranſtaltning, men det findes dog paa et militært Budget, og ſaa meget mere mærkeligt synes jeg det er, at den højtærede Miniſter, naar han ſaar en direkte Opfordring fra et Folketingsudvalg til at foretage en Militærforanſtaltning, ſaa ikke følger denne Opfordring. Det er i dette Tilfælde ſaa meget mere mærkeligt, ſom Pengene ere til Stede, idet der jo findes en Fond, for hvilket Hoſpitalet vil kunne bygges, ſaa det er egentlig kun Pladsen, det drejer ſig om, og jeg synes ikke, det har ſaa meget at ſige, hvor Hoſpitalet kommer til at ligge, naar blot det kommer til at ligge paa et ſundt og godt Sted. Efterhaanden ſom Trafikforholdene forbedres og udvikles, vil det, ſelv om Hoſpitalet kom til at ligge paa Christianshavn og Nyboder blev liggende, hvor det nu ligger, ikke være vidtløftigt at ſende en Bogn fra Hoſpitalet eller have Akford med en Bognmand, ſaaledes ſom de have det paa andre Hoſpitalet, ſaaledes at Patienterne kunne blive førte fra Nyboder derud, hvis de ikke kunne gaa ſelv. Jeg synes, at det er temmelig ligegyldigt, om Nyboder kommer til at ligge paa det ene eller det andet Sted. Hovedſagen er, at der ikke alene for Officerer og værnepligtige, men ogsaa for Nyboders Arbejdere med deres Koner og Børn, ſom nu en Gang have Ret til frit Hoſpital, findes et ordentligt Hoſpital. Sagen har ogsaa den største Betydning for Marinens Læger. Det hænger jo ſaaledes ſammen, at i ſin Tid var Hærens og Marinens Lægekorps fælles; ſaa blev det ſkilt ad, og ſaa gif det ſaaledes, ſom det efter min Ankiueſe i Reglen gaar, at naar Hæren og Marinen have noget fælles, ſaa ender det med, at Hæren ſaar det, der duer, og Marinen ingen Ting. Saaledes ſik Hærens Læger alene Ret til at have Patienter paa Garniſonshoſpitalet, og da de havde ſaaet denne Ret, ſik de ogsaa bag efter Marinens Hoſpital. Som ſagt, jeg vil henſtille til den højtærede Marineminifter at tage under Overvejelse, hvorvidt